

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XX. (XXXVI.) ÉVFOLYAM, 24 SZÁM 2025. JÚNIUS 14.

300 FORINT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Beszélgjünk őszintén!

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Beszéljünk őszintén!

Budapest főpolgármestere tíz percre leállította a budapesti közlekedést. Példátlan, ilyen még nem volt! Illetve, miket is mondok? Volt! Sztálin temetésének napján, 1953 március 7-én öt percre mindent leállítottak buszt, villamos, hajót, vonatot, mindent.

Mondhatni, hogy az más. Mondhatni, de nem más. Akkor is, most is politikai célokra használták a közlekedést, a közszolgáltatást és nem utolsó sorban az embereket.

Karácsony aljas dolgot művel. A közlekedésnek, a közszolgáltatásnak az embereket kell szolgálnia akkor is, ha a politikusok egymás torkát vágják el. Tiszteségtelen a közszolgáltatásban dolgozó szakszervezeteket politikai támadáshoz felhasználni. Sajnálatosan sok szakszervezeti vezető bevette Karácsonyék hazugságát.

Karácsony, a kormány elleni háború újabb szakaszát indította el. Ő nem tiszás, de a tiszások előtt egyengeti az utat. Magyar Péter moshatja kezeit. Nem ő csinálja, de az ő támogatásuk nélkül Karácsony egy perc alatt megbukna. Vitézy Dávid is megéri a pénzét, ravaszul szakemberként hirdette magát, aztán gyorsan elmerült a fővárosi politikai mocsokban.

De miről is van szó igazából? Nem a demokráciáról, a Pride-ről meg hasonlókról. A lényeg a kapitalizmus iszonyú válsága. A tőkés világ vezetői értik: ha nem történik csoda, ez lehet az európai kapitalizmus utolsó válsága, mert utána egy új világ jön. Bedőlnek a tőkés rendszer intézményei, köztük az EU, az Európai Parlament, kicsúszik a talaj a hagyományos tőkés pártok alól. Káosz, anarchia lesz úrrá, de – s ettől tartanak leginkább – egy idő múlva a jóisten se állítja meg a tőkeellenes erők előretörését, a szocializmus, mint életmentő alternatíva győzelmét.

A patrióták szerint ezt meg lehet és meg kell előzni, ehhez erős és független nemzetekre van szükség, azokra lehet egy közös Európát építeni, és így megmenekül a kapitalizmus.

A liberálisok szerint ez kevés. A tőkének mindenben szabad kezét kell kapnia. A nemzeti kormányok beavatkoznak a piaci folyamatokba, ezzel zavarják a tőkét.

A liberális nyugat sohasem értett egyet a Fidesz nemzeti államkapitalista politikájával. De 2010-ben lenyelte, mert csak a Fidesz volt képes a kapitalizmust stabilizálni. Mára a helyzet megváltozott. A válság, a háború afelé sodorja a liberálisokat, hogy mindenütt és könyörtelenül számolják fel az államkapitalista erőket, érvényesüljön a tőke totális uralma. Ennek érdekében még egy hosszantartó háborút is beállalnak Oroszország ellen.

Karácsony akciója ízelítő abból, ami következhet, ha a liberálisok győznek. A tőke azt

teheti majd, amit akar. És ne tessék azt hinni, hogy a magyar vállalkozók túlélnek. A MOL vagy az OTP talán igen, mert ők nagyok. Igaz, azért lehetnek ma nagyok, mert már a szocializmusban is nagyok voltak.

De a többit elsöpri a nyugati tőke. A magyar vállalkozó mehet bér munkásnak nyugatra, vagy jó esetben kiszolgáltatott beszállító lehet egy multinál.

Meddig mehet a magyar dolgozni nyugatra, jó pénzért? Az EU-ban egyre több munkahelyet töltenek be nem EU-s polgárokkal. Már a cseh turisztikai paradicsomban, Český Krumlovban is más kontinensekről származik a szállodai, éttermi személyzet zöme. Az ukrán menekültek se mennek haza, ráadásul nekik szakképzettségük is van.

Ma csak a részleteket látjuk, de a kép lassan összeáll. Hadházy blokád alá veszi a hidakat. Karácsony leállítja közszolgáltatásokat és kitűzi a szivárványos zászlót a városházára, mert úgy gondolja, hogy rá nem vonatkozik a törvény. Magyar Péter megtorlással fenyegeti az állami alkalmazottakat, ügyészeket, bírókat, ha hozzá mernek nyúlni kedvéhez. Nyilvánvalóan provokálják a kormányt, hogy nyúljon az erőszakhoz.

A kormány sok mindent tehet a rend, a stabilitás fenntartásáért. Ha törvényt hoznak arról, hogy nem lehet Pride, akkor tartassák be a törvényt, Karácsonnyal is, másokkal is! Hogy engedhető meg, hogy kormánypárti polgármesterek a liberális ATV-ben bírálják az önkormányzatokkal kapcsolatos kormánypolitikát?

Budapest nem állam az államban, hanem Magyarország része. Ha a budapesti önkormányzat törvényellenesen cselekszik, ha képtelen a várost irányítani, az Országgyűlés oszlassa fel, ne ingadozzanak!

De a legfőbb: a kormány akkor kerülheti el az anarchiát, ha az emberek támogatását kéri. Nem csak és főleg nem VOKS-2025-tel, hanem nyílt beszéddel a gyárakban, az egyetemeken, a munkahelyeken, a fegyveres erőknél. Nem Magyar Pétert kell ellehetetleníteni, hanem az embereket kell meggyőzni.

Mi nem vagyunk sem a liberális, se a patrióta modell mellett, de anarchiát és erőszakot sem akarunk. A tőkések küzdelmére a mi válaszuk a szocializmus, a nép kormányzása. Ez el fog jönni, de még nem most.

Biztató jelek vannak. Lehet úgy tenni, hogy Kínában nincs is szocializmus, de ettől az még van. S mögötte ma a világ második legnagyobb gazdasága, plusz a világ technológiai fejlődését meghatározó erő. A vietnami szocializmus is jólétet teremtett egy nagyon nehéz sorsú országban. Ne tévesszenek meg bennünket a tőkés média hazugságai! A szocializmus nem a múlt, hanem egyre inkább a jövő.

Az USA és a NATO háborúra készül

Pete Hegseth, az Egyesült Államok hadügyminisztere és Mark Rutte NATO-főtitkár megadták az alaphangot a NATO-országok hadügyminisztereinek mai találkozója előtt: nyissátok ki a bukszátoakat, a GDP legalább 5 százalékát kell fegyverkezésre költeni! Hol van itt a békeszándék? Az USA és a NATO háborúra készül. Mit csinál most a magyar kormány?

KÜLFÖLD

FOTÓ: WWW.NATO.INT

Tanuljunk oroszul!

FOTÓ: [HTTPS://AVATARS.DZENINFRA.RU](https://avatars.dzeninfra.ru)

Június 6-a az Orosz Nyelv Napja. Alekszandr Puskin született ezen a napon. Az orosz nyelvet ma számos országban igyekeznek kiszorítani. A balti országokban jobb, ha nem szólalsz meg oroszul, mert bajod lehet belőle. 2014-ben az ukrán fasiszta rendszer mindent felszámol, ami orosz, beleértve az orosz nyelvet is. Betiltják és elégetik az orosz nyelvű könyveket, úgy, ahogyan Hitler fasisztái is tették. Magyarországon ma többen tanulnak oroszul, mint korábban, de még mindig kevesen. Az új világrend elképzelhetetlen Oroszország nélkül. Tanuljunk oroszul! Megéri!

NATO-Oroszország háború?

A NATO „Baltops 2025” nevű tengeri hadgyakorlatai a Balti-tengeren az Oroszországgal való lehetséges katonai konfliktusra való felkészülés részeként képezik – jelentette ki Alekszandr Grusko, orosz külügyminiszter-helyette.

Belarusz fontos Kínának, fontos a világnak

FOTÓ: [HTTPS://IMG.BELTA.BY](https://img.belta.by)

Kínában megkülönböztetett tisztelettel fogadták Lukasenko belarusz elnököt. Családlátogatás Hszi Csin-ping kínai elnök házában, közel háromórás megbeszélés. Konkrét megállapodások a belarusz-kínai gazdasági kapcsolatokról. Belarusz stabilitása fontos Kínának, de nem csak neki, a világnak is.

Kínát nem lehet zsarolni

FOTÓ: [HTTPS://EN.PEOPLE.CN](https://en.people.cn)

Hszi Csin-ping kínai elnök csütörtökön telefonon beszélt Trump elnökkel. Kijelentette, hogy Kína és az Egyesült Államok számára a párbeszéd és az együttműködés az egyetlen helyes választás. Hszi hangsúlyozta, hogy az Egyesült Államoknak körültekintően kell kezelnie a tajvani kérdést, hogy a „Tajvan függetlenségére” törekvő szélsőséges szeparatisták ne tudják Kínát és az Egyesült Államokat a konfrontáció, sőt a konfliktus veszélyes terepére rángatni.

Trump azt mondta, hogy nagyon tiszteli Xit, és az amerikai-kínai kapcsolat nagyon fontos. Az Egyesült Államok azt akarja, hogy a kínai gazdaság nagyon jól teljesítsen, és az Egyesült Államok és Kína együttműködése sok nagyszerű dolgot érhet el – mondta. Trump azt mondta, hogy az Egyesült Államok tiszteletben tartja az egy-Kína politikát.

Fegyverbe, Magyarország?

Támogatjuk Trump elnök javaslatát, a konszenzust a NATO hágai csúcsértekezletén, azaz a katonai kiadások emelését a GDP 5 százalékára és a gyors ütemű fegyverkezést – közölte a magyar honvédelmi miniszter. Békét akarunk, de nyomatjuk a fegyverkezést.

FOTÓ: WWW.NATO.INT

Ne csináljunk hülyét önmagunkból!

Biztos úton haladunk afelé, hogy a világ hülyének nézzen bennünket. Ruszin-Szendí Romulusz aktivizálódása a Tisza Pártnál kellemetlen és tisztességtelen, de magyar belügy. Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter közölte: „személyesen tájékoztattam a NATO főtitkár-helyettesét arról, hogy a volt magyar vezérkari főnök nem a mandátuma szerinti álláspontot képviselte a NATO-ban.” Mire jó ez? A NATO-ban nem hülyék ülnek, tisztában vannak a magyar viszonyokkal. A Tisza Pártot így nem lehet megfélemezni, de hülyét csinálni önmagunkból lehet.

Tárgyalni, nem háborúzni!

FOTÓ: [HTTPS://LIGANET.HU](https://liganet.hu)

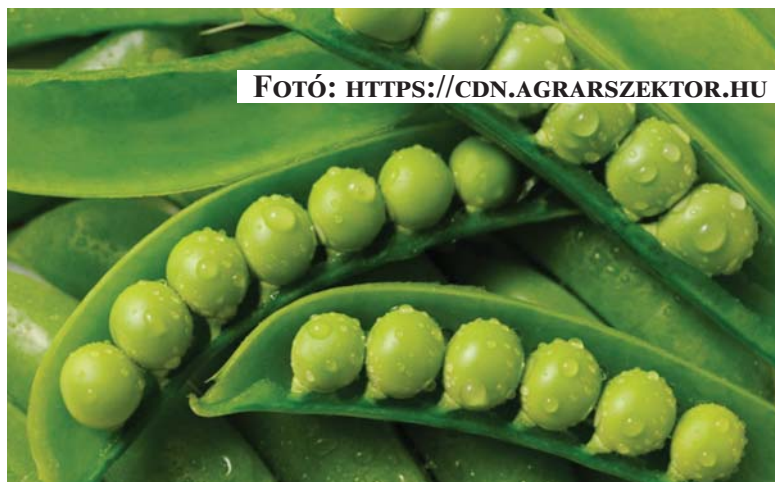
2025. június 3-án a LIGA Szakszervezetek és budapesti tagszervezetei közleményt adtak ki, amelyben haladéktalan tárgyalásokat sürgetnek a Főváros és a Kormány között a közszolgáltatások működőképességének hosszútávú biztosítása érdekében, egyben hangsúlyozzák, hogy együttes cselekvésre, közös gondolkodásra és felelősségvállalásra van szükség.

Elég Karácsony magánháborújából!

Karácsony szerint Budapestnek és a budapestieknek az az érdekük, hogy Magyar Péter legyen a miniszterelnök. Hazugság! Ez nem a mi háborunk! Ez csak Karácsony és haverjainak magánháborúja. A budapestiek érdeke a rend, a stabilitás, a város normális működése. Elég abból, hogy Karácsony háborúzik a kormánnyal! Dolgozzon rendesen, tegye a dolgát, a várossal foglalkozzon! A kormánynak ne üzengessen, hanem kérjen tőlük, üljenek le, tárgyaljanak!

Halálán van a magyar zöldborsó?

FOTÓ: [HTTPS://CDN.AGRARSZEKTOR.HU](https://cdn.agrarszektor.hu)

A KSH adatai szerint Magyarországon zöldborsóból 2024-ben 25 százalékkal kisebb területen 38 százalékkal kisebb (57 ezer tonna) volt a termés, mint 2023-ban. 2025 első négy hónapjában 78 százalékkal nőtt a fagyasztott zöldborsó behozatala Magyarországra 2024 azonos időszakához képest. Hazánkba döntően Lengyelországból érkezett áru.

Orosháza: Trianoni megemlékezés

A trianoni békeszerződés aláírásának napján a Munkáspárt orosházi szervezetének aktivistái, Fülöp Péter, Kardos János és Varga Nándor virágot helyeztek el az orosházi emlékhelyen.

Szolnok: Főhajtás az országzászló előtt

Az összetartás, az összetartozás hiánya miatt szenvedte el legnagyobb veszteségeit történelme során a magyar nemzet – hangsúlyozták a szolnoki ünnepségen a Nemzeti Összetartozás Napján. A rendezvényen részt vett Bencsik Mihály, a Munkáspárt alelnöke, vármegyei elnök.

Karcag: még mindig vannak devizakárosultak

A Munkáspárt helyi szervezete a devizakárosultak ma is meglévő problémáira hívta fel a figyelmet.

Július 5: Megemlékezés Kádár Jánosról

A Munkáspárt megemlékezést tart Kádár János halálának 36. évfordulóján.

A rendezvény 2025. július 5-én, szombaton 10 órakor a Fiumei úti temetőben lesz.

Emlékezzünk együtt Kádár Jánosra, a magyar szocializmus évtizedeire!

Várunk mindenkit!

Önkormányzatokat a népnek, a népért, a néppel!

Életünk nagy része ott zajlik, ahol lakunk, ahol élünk, dolgozunk, városokban, falvakban. Ott van szükség lakásra, munkahelyre, óvodára, iskolára, kórházra, közlekedésre és természetesen boltokra és kulturális létesítményekre.

Magyarországon jelenleg 3178 helyen kell ezeket a feladatokat megoldani, lévén, hogy ennyi önkormányzat van az országban. Ez több, mint a települések száma, tekintettel arra, hogy Budapesten több önkormányzat működik. Magyarország 9,5 millió lakosából 1,6 millió ember Budapesten él. Községekben él 2,4 millió ember, a többiek városokban.

A feladatok mindenütt ugyanazok, a települések működtetése, az emberek kiszolgálása. De a feladatok megoldása függ azoktól a rendszerektől, amelyek ezt a funkciót ellátják. Nem csak technikai, közigazgatási rendszerekre gondolunk, hanem társadalmi rendszerekre is, a szocializmus és a kapitalizmus közötti különbségekre.

Magyarország negyven éven át szocialista rendszerben élt, az elmúlt harmincöt év pedig a kapitalizmus rendszerében zajlik. Ez azt jelenti, hogy nem csak a tőkés időszak különböző kormányainak önkormányzati politikáját lehet összehasonlítani, hanem össze lehet vetni a szocialista és a tőkés rendszer módszereit is. Nem helyes elhallgatni a szocializmus módszereit, mert sok közülük jobb megoldást adott, mint a mai tőkés rendszer.

Kit szolgáljon az önkormányzat, az embereket vagy a pártokat?

A szocialista időszakban a tanácsok (így hívták az önkormányzatokat) tagjai nem hivatásos politikusok voltak, nem főállásban végezték a munkájukat és szerény támogatást leszámlítva fizetséget sem kaptak. A tanácstagok a településeken élő vagy dolgozó emberekből kerültek ki. Ennek a rendszernek óriási előnye volt, hogy a tanácstagok nem szakadtak el a hivatásuktól, a munkahelyüktől, folyamatosan friss információkkal tudták a döntéseket segíteni.

A mai Magyarországon látszólag minden tiszta. A 2011. évi törvény kimondja: Az Országgyűlés elismeri és védi a helyi választópolgárok közösségének önkormányzathoz való jogát. A helyi önkormányzatok az egységes állami szervezetrendszer részeként hozzájárulnak az Alaptörvényben foglalt államcélok megvalósításához, elősegítik a jogszabályi kötelezettségek teljesítését. A helyi önkormányzat gazdálkodásának alapja az éves költségvetése. Ebből finanszírozza és látja el törvényben meghatározott kötelező, valamint a kötelező feladatai ellátását nem veszélyeztető önként vállalt feladatait.

A gyakorlat, az élet azonban más mutat. A mai önkormányzati rendszer rákfenéje, hogy túl van politizálva. Minél nagyobb egy település, annál nagyobb szerepet játszanak a pártok. A kistépüléseken inkább független-

ként indulnak a jelöltek, de gyakran itt is tudni, hogy milyen pártok állnak mögöttük. A városokban pedig egyértelmű pártcsata folyik.

Ennek a rendszernek a hátránya, hogy a hivatásossá vált képviselő elszakad eredeti munkájától, eltávolodik az emberektől, anyagilag érdekeltté válik a képviselői státusz megtartásában. A képviselő nem az emberek érdekeit tartja szem előtt, hanem a pártja döntéseit. Ily módon számos önkormányzatban az emberek szükségleteinek kielégítése már nem cél, hanem legfeljebb egy eszköz a pártok politikai törekvéseinek érvényesítésében.

Változtatni kell! A képviselőket ne pártok delegálják, hanem a településen élő és dolgozó kollektívák.

Vannak gyárak? Jöjjenek a munkásemberek! Vannak iskolák, kórházak? Jöjjenek pedagógusok, orvosok! Depolitizálni kell az önkormányzatokat! Intézzék az ott élők ügyeit, együttműködve a központi hatalommal építsék a település jövőjét!

Minden szinten meg kell teremteni a képviselők ellenőrizhetőségének és visszahívhatóságának lehetőségét. Nem elég az önkormányzati honlapokon közzétenni a határozatokat. Az átlagember számára ezek nem is érthetőek. A képviselő dolga legyen, hogy a körzetében élő embereket érdemben tájékoztatja.

Polgármesteri és képviselői fogadóórák ma is vannak, de kis falvakat leszámítva nem nagyon lehet elérni a települési vezetőket. Aki az embereket akarja szolgálni, legyen a nap 24 órájában elérhető! Az emberek bármikor, bármilyen ügyben megkereshessék!

A képviseleti rendszernek van hátránya, még akkor is, ha az egyes képviselők közel állnak az emberekhez. A képviselet azt jelenti, hogy nem maguk az emberek döntenek, hanem a képviselőik.

Éppen ezért fejleszteni kellene a közvetlen demokrácia intézményét. Több kérdésben kérdezzék meg az embereket, legyen több helyi népszavazás!

Különösen veszélyes a helyzet Budapesten, ahol a közgyűlésből a pártok zsisbására lett. A legjobb szándék mellett sem tudják a budapestiek sokféle érdekét képviselni, de sajnos, nem is akarják.

A közgyűlés mellé létre kellene hozni az összbudapesti népi parlamentet. Ők döntsének stratégiai kérdésekről, beleértve azt is, hogy érdemes-e 50 milliárdot kiadni Rákosrendező megvásárlására.

A képviselő nem az emberek érdekeit tartja szem előtt, hanem a pártja döntéseit.

A közgyűlés mellé létre kellene hozni az összbudapesti népi parlamentet.

élete és a faluban folyó gazdasági tevékenység kapcsolódott egymáshoz. Az emberek dolgozhattak a faluban működő termelőszövetkezetben. A tsz nem csak munkát adott, de hozzájárul a falu társadalmi életéhez, Voltak szövetkezeti éttermek, kocsmák, a szövetkezetek segítették az önkormányzatot a kultúrház fenntartásában. Volt orvos, mert a körzeti orvos állami alkalmazott volt, és nem magánvállalkozó, mint most.

Ez a rendszer megszűnt. A faluban folyó gazdasági tevékenység nagyvállalatok kezébe került, amelyek nem kötődnek a faluhoz. Az önkormányzatoknak nincs pénzük kultúrházak, óvodák, napközik fenntartására. A közlekedés fejlődése ellenére sok településről nehéz bejutni még a megyeközpontba is.

Mi a megoldás? A magyar vidék megőrzése legyen közös társadalmi program. A program komplex legyen, tartalmazza a vidék gazdasági életének fellendítését csakúgy, mint a közlekedés, az egészségügy fejlesztését. A falvakban biztosítani kell mindent, ami jelenleg csak a városokban elérhető, illetve a városokat gyorsan elérhetővé kell tenni.

A magyar vidék megmentése sokba kerül. Erre kell az államnak a társadalom erőforrásait mobilizálni. A vidékfejlesztést összehangba hozni a megyei jogú városok fejlesztésével, biztosítani a teljes emberi élet lehetőségét egy-egy kistérség, egy régió keretében.

Egységes főváros vagy kerületek szövetsége?

Budapesten jelenleg 23 kerületi önkormányzat és a fővárosi önkormányzat működik. A közös fővárosi és kerületek összehangolása egyetlen rendszerben sem könnyű.

A szocialista korszakban nem voltak pártküzdelmek, lévén, hogy egypárt rendszer volt. Ez jelentősen megkönnyítette az érdekek összehangolását. A fővárosi tanács a kerületek képviselőiből állt, így ez a viták kezelésének optimális intézménye volt.

A rendszerváltás után mind a kerületi, mind a fővárosi önkormányzat a politikai csatározások színtere lett. Ez több negatív következménnyel járt. Egyrészt, háttérbe szorulnak az emberek mindennapi gondjai, a pártok politikai törekvései kerülnek előtérbe. Másrészt, másodlagossá válik a város szakmai üzemeltetése. Az intézményvezetők kinevezésénél a politika, a párthűség a döntő. Harmadrészt, ez a rendszer a korrupció melegágya.

Mi lehet a megoldás? A hivatásos pártemberek helyét vegyék át a munkahelyi kollektívák képviselői! Ez a legfontosabb.

Budapestet egy egységnek kell tekinteni, Budapest méreteiben kell átfogó programokat végrehajtani, Budapest egészére kell költeni az anyagi forrásokat. Például egy parkolási rendre van szükség, és nem kerületi maffiákra. Az utak, terek gondozása ne szétszabdalt feladat legyen, hanem közös budapesti program. Átfogó, komplex tervezés kell ahhoz, hogy ne legyenek elhanyagolt vagy lemaradó városrészek.

A kerületi önkormányzatok ne politikai központok legyenek, ne a kormánypárti és ellenzéki küzdelmek színhelyei, hanem a

közös Budapest-politika végrehajtásának fórumai. Ez ma nem így van, és ez nap mint nap akadályozza az itt élők életét.

És másról is szó van. Ha az emberek azt látják, hogy a város vezetése nem azzal foglalkozik, amivel kellene, elvesztik bizalmukat az önkormányzatokban, és általában a képviseleti demokráciában.

Ki hatalmazta fel például a budapesti főpolgármestert a kormány elleni háborúra? Az emberek többsége, a legelvetemültebb híveit leszámítva, nem azért szavazták rá, hogy háborúzzon a kormánnyal, hanem hogy üzemeltesse a várost. De nem üzemelteti!

Az EU számos országa már elindult afelé, hogy az emberek már nem bíznak a politikai intézményekben. Így válhatnak országok irányíthatatlanná, így szűnhet meg a demokrácia, a rend, és torkolhat minden anarchiába és erőszakba.

Magyarország egységes ország és nem városállamok szövetsége

Budapest jelenlegi vezetése kerek-perec megtagadta a szolidaritási adó teljes összegének kifizetését. A kormány elleni fellépésre biztatta a fővárosi közlekedésben és közszolgáltatásban dolgozó szakszervezeteket. Megtette azt is, hogy június 6-án 10 percre leállította budapesti közlekedést.

A közgyűlés hónapok óta nem a város irányításával foglalkozik, hanem országos, sőt nemzetközi kérdésekbe akar beleszólni. Eközben a városban szemét, piszok, rendetlenség van. A kormányt vádolják korrupcióval, miközben a parkolási maffiacégekkel lenyúlják a lakosok pénzét. És akkor még nem beszéltünk arról, hogy ki fölözi le a bicikliút-építés és Geri-karók hasznát. Karácsony nyilvánvalóan becsapja az embereket.

Az országos és a fővárosi vezetés viszonyában rendet kell tenni. A szocializmus idején a fővárosi tanács elnöke részt vett a kormány ülésein. Az ország egészére vonatkozó döntéseknél figyelembe vették a budapesti érdekeket, és a Budapestre vonatkozó döntéseknél mérlegelték az ország egészének érdekeit és lehetőségeit.

Ma az a koordináció nem működik. Ezt már jelezte a Lánchíd felújításának ügye, a Városliget körüli politikai csata. A Karácsony vezette liberális erők kifejezetten káros szerepet játszottak és játszanak. Csak a kormány kitarításának köszönhető a Városligetben Budapest és Magyarország új jelképei születtek meg, a Magyar Zene Háza, a Néprajzi Múzeum, a Millennium Háza.

A Restaurálási és Raktározási Központ felépülésével a világ egyik legkorszerűbb háttérintézménye támogatja a városligeti múzeumokat. A Múzeum Mélygarázs átadásával végre megvalósulhatott a park régóta várt autómentesítése, 2028-ra pedig elkészülhet az Új Nemzeti Galéria.

De nézzük a szolidaritási adót, amit a fővárosi vezetés nem akar kifizetni! Háborús, válságos időkben igazságos-e elvenni a gazdagabb települések bevételeinek egy részét? Nyilvánvalóan az! Egy ország vagyunk, nem városállamok szövetsége.

Mennyi lehet az elvonás? Nos, nyilván ebben meg kell egyezni, hogy senki se járjon rosszul. De egy dolgot ne felejtünk el! Miből van az iparüzési adó? A településen lévő cégek, elsősorban nagy külföldiek

Az állam szedje be az összes iparüzési bevételt, mint közös munka termését, és arányosan ossza el a települések között.

törtető politikusok műve. Ez be van építve a tőkés rendszer parlamentarizmusába. Lehetnek jobb vagy kevésbé jó politikusok, de ameddig a népnek nincs érdemi beleszólása az ügyekbe, semmi sem változik meg alapvetően.

Lehet a fennálló rendszeren változtatni. Lehet változtatni a választási törvényt és közelebb engedni a dolgozókat képviselő erőket a hatalomhoz. Lehet társadalmi vitákat tartani, lehet több helyi népszavazást szervezni.

De a kapitalizmus alapvető hibáját, azt, hogy mindent a pénz, a profit érdeke határoz meg, nem lehet megváltoztatni. Ehhez olyan társadalmi rendszer kell, ahol a legfőbb érték az ember, ahol nem a pénz, a tőke a mozgató rugó, hanem az emberek érdekei. Ez a mi küldetésünk.

adójából. Mitől függ az, hogy hova megy a multi? A polgármester ügyességétől? Részben igen, de főleg attól, hogy hol van a település. Budapest, Székesfehérvár, Győr, Debrecen jó helyzetben vannak.

De rengeteg dolog függ a kormánytól. A külföldiek által igényelt utak, infrastruktúra állami pénzből épül. Az állam járul hozzá nem kevés pénzzel a külföldi beruházáshoz. És akkor még nem beszéltünk arról, hogy a multi azért jön ide, mert nyugalom, stabilitás van. Olcsó munkaerő másutt is van, de nyugalom és stabilitás nálunk van. Vagyis a városok iparüzési bevétele kollektív munka, az egész ország kell hozzá.

De keressünk igazságos megoldást! Az állam szedje be az összes iparüzési bevételt, mint közös munka termését, és arányosan ossza el a települések között. És akkor nem lesznek magukra hagyott városok, mint mondjuk Ózd.

A fentieket gondolatébresztésnek szántuk. Egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy a kapitalizmus, mint rendszer nem képes a válságát leküzdni és az emberek számára elfogadható kiutat kínálni. A tőkés rendszer bajai nem csak nagy, globális kérdésekben mutatkoznak meg, hanem a mindennapi problémákban is.

A budapesti közgyűlésben folyó tarthatatlan állapot nem csak a törtető politikusok műve. Ez be van építve a tőkés rendszer parlamentarizmusába. Lehetnek jobb vagy kevésbé jó politikusok, de ameddig a népnek nincs érdemi beleszólása az ügyekbe, semmi sem változik meg alapvetően.

Lehet a fennálló rendszeren változtatni. Lehet változtatni a választási törvényt és közelebb engedni a dolgozókat képviselő erőket a hatalomhoz. Lehet társadalmi vitákat tartani, lehet több helyi népszavazást szervezni.

De a kapitalizmus alapvető hibáját, azt, hogy mindent a pénz, a profit érdeke határoz meg, nem lehet megváltoztatni. Ehhez olyan társadalmi rendszer kell, ahol a legfőbb érték az ember, ahol nem a pénz, a tőke a mozgató rugó, hanem az emberek érdekei. Ez a mi küldetésünk.

Az ukrán válság tanulságai a Nyugat számára

Szerző: **Marcus Vin Cius de Freitas**, a kínai China Foreign Affairs University professzora, a marokkói Policy Center for the New South vezető kutatója

Megjelent: **China Daily 2025. május 24.**

Az orosz-ukrán konfliktus negyedik évébe lépett, a csatatér valósága szétzúzta a Nyugat által táplált kényelmes illúziók sokaságát. A konfliktus célja messze nem a "demokrácia védelme" volt, ahogyan ezt igyekeztek elhitetni. A háború megmutatta, hogy mit jelent a stratégiai kitérés, melyek a valóságos nemzeti érdekek és meddig lehet mindez a liberális rend kényszerítő eszközeinek alárendelni.

Ez a konfliktus legalább három alapvető tanulságot kínál, amelyek megerősítik a geopolitika szakértői által régóta megértett igazságot: a nemzetközi kapcsolatokban a hatalom, nem pedig a narratívák, azaz az egy adott szemszögből tált értelmezések határozzák meg az eredményeket.

Először is, a narratívák nem nyernek háborúkat. A nyugati vezetők úgy próbálták bemutatni a konfliktust, mint egy erkölcsi keresztes hadjáratot, a jó és a rossz, a szabadság és a zsarnokság összecsapását. De a történelem kevés jutalmat kínál azoknak, akik a retorikát összekeverik a valósággal. Ahogy Sun Tzu több mint kétezer évvel ezelőtt mondta: "Minden hadviselés megtévesztésen alapul."

Ebben az esetben azonban a megtévesztés nagyrészt öncélú volt: szlogenek, beszédek és hashtagok (haszcimkék) nem helyettesíthetik a tüzéséget, a logisztikát és az ipari kapacitást. Ukrajna teljesítményét a csatatéren, különösen a 2023-as ellentámadás során, nem értékek vagy nyilatkozatok diktálták, hanem a katonai aszimmetria — és az ellenfél felkészült a "lemorzsolódás háborújára". A várakozások és az eredmények közötti eltérés mély.

Másodszor, a szankciók, amelyeket régóta a Nyugat leghatásosabb nyomásgyakorlási eszközének tartanak, nem hozták meg a kívánt eredményeket. Az orosz gazdaság elszigetelése és tönkretétele helyett a szankciók felgyorsították a strukturális változásokat. Moszkva erre úgy reagált, hogy kelet felé tereli a kereskedelmet, erősíti a pénzügyi kapcsolatokat a globális Déllal, elősegíti a dollármentesítést, és kihasználja az energiapiacokat bevételeinek stabilizálása érdekében.

A szankciók megmutatták, hogy a jelenlegi globális rendszer mennyire függ a nyugati architektúrától, és hogy sok szereplő mennyire motivált arra, hogy alternatívákat építsen ki. Az Oroszország megbüntetésére tett kísérlet másutt növekvő ellenálló képességet eredményezett. A tolványozó hatások — az élelmiszer-bizonytalanság, az infláció, az energiasokk — szélesebb körű következményekkel jártak a feltörekvő piacokon, ami neheztelést váltott ki a Nyugat döntéseivel szemben.

Harmadszor, a konfliktus feltárta a kollektív biztonsági ígéretek törékenységet. Bár gyakran a stabilitás bástyájaként írják le, a NATO óvatos és reagáló. Az, hogy nem hajlandó részt venni az Ukrajnának történő fegyverszállításon túl, rávilágít arra, amit sokan gyanítottak: a katonai szövetség 5.cikke csak annyira jó, amennyire bármely tagállam hajlandó vállalni a kockázatokat. A nukleáris katasztrófa kísértete továbbra is az önmérsékletet irányítja, és jogosan.

De ez azt is jelenti, hogy a kisebb NATO-tagoknak és szövetségeseeknek, akik a kiterjesztett elrettentésre támaszkodnak, fel kell tenniük maguknak a kérdést, hogy milyen garanciák vannak a nagyhatalmi érdekeket fenyegető válságban. Végül egy nemzet túlélése fontosabb, mint a szövetségi politika. A NATO ma egy kevésbé egységes stratégiai frontra és a bürokratikus konszenzus által lazán kötött érdekek gyűjteményére hasonlít.

E forgatókönyv közepette sokat mondtak Vlagyimir Putyin orosz elnökről, amelyet a nyugati média

gyakran karikatúrává redukált. De egy józanabb elemzés feltárja a vezetőket, aki komolyan tanulmányozta a Nyugat belső gyengeségeit: polarizáció, választási ingadozás, rövid távú politikai horizontok és csökkenő igény a katonai összefonódások iránt. Putyin tettei ellentmondások lehetnek, de korántsem irracionálisak; tükrözik az időzítés megértését, a fáradtságot és a Nyugat csökkenő képességét, hogy hosszú háborúkat tartson fenn a népi támogatás nélkül. Stratégiai érzéke nyilvánvaló a kiszámított kitérésében, és a szerencsejáték egyre inkább úgy tűnik, hogy működik.

Az elmúlt hónapokban Donald Trump amerikai elnök újbóli megjelenése a globális szinten, valamint a Moszkva és Kijev közötti "béke közvetítésére" tett ajánlata felhívta a világ figyelmét. Függetlenül a békekezdeményezéstől, az "üzlet közvetítése" iránti érdeklődése nyomán úgy tűnik, hogy Trump megpróbálja megmenteni a NATO arcát.

A transzatlanti katonai szövetség stratégiai szempontból kínos helyzetbe került: nem tud határozottan beavatkozni vagy sikert követelni. Trump közvetítési javaslata, amelyet pragmatizmusként vetítenek előre, egy diplomáciának álcázott kilépési stratégia — amelynek célja a hazai szkepticizmus csillapítása, a politikai költségek csökkentése és a NATO hírnevének további eróziójának megakadályozása. Ironikus módon ez hitelessé teheti Trump kritikáját, miszerint a NATO drága és elavult.

A konfliktus legmélyebb geopolitikai kinyilatkoztatása azonban a globális Dél növekvő elszakadása a nyugati narratívától. Ázsia, Afrika és Latin-Amerika országai elfogadták a stratégiai egyenlőség álláspontját. Az, hogy nem hajlandók összemosni a két oldalt, nem csupán erkölcsi közömbösség kérdése, hanem a kiábrándulás jelentős kifejezése.

Sokan úgy látják, hogy a Nyugatnak a nemzetközi jogra való hivatkozása szelektív, a globális szolidaritásra való felhívása öncélú, szankciórendszere pedig a globális fejlődést megzavarja. Ezek az országok nem konfrontációt, hanem együttműködést keresnek — nem blokkpolitikát, hanem kiegyensúlyozott kapcsolatokat. A BRICS terjeszkedése és a növekvő regionális fórumok nem szimbolikusok, hanem tükrözik egy sokoldalú együttműködés iránti vágyat.

Kína párbeszédre, politikai rendezésre és multipolaritásra való felhívása ebben az összefüggésben összecseng a globális Déllal. A hidegháborús gondolkodás „zéró összegű” logikájával ellentétben Kína a béke diplomáciai úton történő helyreállítására hív fel. Sok feltörekvő gazdaság számára ez a megközelítés nemcsak vonzó, hanem saját prioritásait is tükrözi: a fejlődést, a szuverenitást és a döntések meghozatalának helyét, nem csak a következményeket.

Az ukrán válság sokkal több, mint egy európai konfliktus. Ez egy tükör a nemzetközi rendszer számára, amely feltárja ellentmondásait, feltárja korlátait, és egy olyan jövő felé mutat, ahol a multipolaritás nemcsak kialakul, hanem már formálja az eredményeket. Azok, akik ragaszkodnak a narratívákhoz, el fognak tűnni. Azok, akik alkalmazkodnak az új valósághoz — a stratégiai autonómia és a diplomáciai pragmatizmus révén — alakítják a világ körvonalait.

FOTÓ: [HTTPS://WWW.ESTADAO.COM.BR](https://www.estadao.com.br)

Menjünk Moziba! – Columbo

FOTÓ: [HTTPS://HAMMER.UCLA.EDU](https://hammer.ucla.edu)

Korábban sikeres „A mozigépész fia” cikksorozatunk folytatásával jelentkezünk, melynek minden részében egy filmélményt ajánlunk.

Az internet számos oldalán elérhetők a régebbi korok filmjei, televíziós produkciói. Ezekre szeretném felhívni a figyelmet. Egyrészt, mert érdekes élmény nosztalgiázni a múltszázad emlékei felett, újra látni kedvenceinket, akik közül sokan már csak az égi színpadon játszanak. Másrészt, mert a múltban forgatott alkotások napjainkban is tanulságos betekintést nyújtanak a nyugati társadalmak életébe, konfliktusaiba, s megmutatják a jelen feszültségeit, visszasságait.

A Columbo című sorozat évadai 1968-tól 2003-ig készültek, megszakításokkal. Összesen 69 epizód készült el. A főszerepre több színészt is kipróbáltak az alkotók. Nem tudjuk, milyen lett volna más színésszel, de azt tudjuk, hogy miért szerettük meg a Peter Falk által megjelenített figurát.

A történet szerint Frank Columbo, a Los Angeles-i rendőrség hadnagya. Gyatra sofőr, aki lelakott Peugeot 403 autóján jelenik meg a helyszíneken. Kopott, bézs öltönyétől, nyűtt ballonjától és bokacipőjétől nem tud megválni a forgatás 35 éve alatt. A szivarozó, láncdohányos karaktert megszemélyesíteni komoly veszély lehetett három és fél évtizeden keresztül, de arra nem találtunk adatokat, hogy ezért fizetett-e a sorozat gazdája, az NBC csatorna veszélyességi pótlékot. Alapvetően szórakozott benyomást kelt, sokkal butábbnak látszik, mint amilyen, ezt viszont előnyére fordítja. A gyanúsítottak többnyire azért árulják el magukat, mert ostobának hiszik. A sorozat alcíme lehetne a „Csak még egy kérdést”, ugyanis minden kihallgatás után eszébe jut még valami, aminek a tisztázása elengedhetetlen a „jelentéséhez”.

A helyszín többnyire Kalifornia, Los Angeles, de forgattak Mexikóban, Londonban és egy luxus hajón is egy-egy részt. Bár sosem látjuk sportolni a főhöst, a golfban, a dartsban és a célba dobásban is virtuózként jelenítik meg, továbbá tehetsége van a tuba hangszerhez és a rímfaragáshoz is.

A néha csetlő-botló főhöst a világ sok országában zárta szívébe a közönség. Olcsó ruháiban ügyetlenkedik a gazdagok világában, nem járatos a sznobok közt, de mégis kideríti a legagyafúrtaabb terveket, leleplezi a leg-sötétebb ármányt és megfejtja a legcsalafintább rejtélyt.

A film sikerének titka a tehetséges kisember győzelme a gazdagok, hatalmasok, érinthetetlenek felett. Lehetsz politikus, bankár, tudós, világsztár, ha azt hiszed, hogy a törvények felett állsz, majd jön Columbo és neked véged. A sorozatban egyetlen epizód sem szól hétköznapi gyilkosságról. Minden elkövető a gazdagok közül kerül ki, indítékaik még csak a hét fő bűn mindegyikére sem terjednek.

Mit tudhatunk meg, ha árgus szemmel nézzük a sorozatot? A kapzsiság, a féltékenységek és a hiúság elegendő ok, hogy az állítólag tejfel-mézrel folyó jólétben, a Nyugat vezető hatalmában, a világ közepén, az egyébként egyáltalán nem rászoruló emberek gyilkolásszák egymást. Az USA filmek általában azt a benyomást keltették, és nem véletlenül, mintha a gazdagság természetes lenne. Szíren énekként vonzották a szocialista országokban élők gondolatait, sokan el is hitték ezt a hamis képet. Nem azért, mert nem jelent meg a valóság is a regényekben és a filmvásznakon, hanem mert a hit erősebb a tudásnál, a képzelte jólét képe elfedte a fekete-fehér valóságot, legyen az nyomtatott vagy celluloid szalagon rögzített valóság. Nem tud senki olyan gazdag lenni, hogy ne akarjon még többet és nincs az a gazdagság, amitől automatikusan erkölcsös, jó emberré válna a tulajdonosa. Még a kapitalizmusban sem!

A „Pillangó a sötétség árnyékában” című, 1994-es epizód rádiós műsorvezető alakja – akiről egyébként szintén kiderül a film végére, hogy gyilkos - egy éjszakai műsorban azt mondja: „Tökéletesen értem, hogy mire akar kilyukadni, barátom, de ugyanolyan jól tudja, mint én, hogy addig, amíg az Elnöknek megvan az a joga, hogy vétővel élhet, addig ebben az országban tovább folynak a dollár százmilliók olyan gátak építésére, amelyekre semmi szükség nincs és olyan utakra, melyek sehova sem vezetnek.” Eh, milyen ismerős!

Szinte ugyanilyen tartalmú mondatok szerepelnek az azóta megjelent amerikai könyvekben, filmekben – de ezek másik történet részei. - Ez azt jelenti, hogy az írók látják maguk körül a világot és nem tudják megállni, hogy szó nélkül menjenek el a tőkés társadalmat átszövő romlottság mellett. Még szerencse, hogy a rendszerváltás nem hozta meg nekünk ezt az érzést – gondolhatod, Nyájas Olvasó. Itt véletlenül sem történhet ilyen! De, ha az a világ valóban ilyen volt már a múltban is és máig megőrizte ezt az arcát, akkor mit remélnek azok a szocializmust megélt és a közösségi társadalom vívmányait ismerő választók, akik 37 éve elhiszik a szírenéneket, akik máig reménykednek, hogy az amerikai pénz korlátlan hatalma jó lenne a mi számunkra?

Persze, ne feledkezzünk meg szüleink egykori intéséről: Ez csak film!

Vegyünk elő a számítógépeket, keressük meg a számtalan helyen elérhető epizódokat és kezdjük el a nosztalgiázást!

Jó mozit, jó szórakozást!

KÓS ZOLTÁN

Jöjjön Borsodbótára, nem bánja meg!

Borsodbóta kistelepülés Ózdtól nem messze. Sem a település, sem a térség nem tartozik az „elkényeztetettek” közé, de a község lakosai megküzdöttek az elmúlt évtizedek gondjaival. A falu tiszta, rendes, békés. Működik az iskola, óvoda és Gyermekház. Jövőre lesz négy évtizede, hogy a falu vezetőjévé Gulyás Jánost választottak. A polgármester a Munkáspárt tagja, mindenki tudja róla. Tisztelik munkáját, mindazt, ami a faluért tett és tesz. Becsülik benne az embert, aki nem akar milliomos lenni, az embereket akarta szolgálni. Tisztességgel, becsülettel.

